

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 22/21

Luksemburg, 25 lutego 2021 r.

Wyrok w sprawie C-658/19
Komisja / Hiszpania

Hiszpania została zobowiązana do zapłaty ryczałtu w wysokości 15 milionów EUR oraz okresowej kary pieniężnej w wysokości 89 000 EUR dziennie, ponieważ nadal nie dokonała transpozycji jednej z dyrektyw ani nie poinformowała o środkach podjętych w celu jej transpozycji

Chodzi o dyrektywę o ochronie danych osobowych w ramach zapobiegania przestępstwom i ich ścigania

Komisja wniosła do Trybunału o stwierdzenie, że Hiszpania uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciąży na mocy dyrektywy o ochronie danych osobowych w ramach zapobiegania przestępstwom i ich ścigania¹. Komisja stoi na stanowisku, że to państwo członkowskie nie przyjęło krajowych środków transpozycji dyrektywy ani nie poinformowało o tych środkach. W związku z tym wniosła o nałożenie przez Trybunał na Hiszpanię, zgodnie z postanowieniami art. 260 ust. 3 TFUE, po pierwsze, okresowej kary pieniężnej w wysokości 89 548,20 EUR dziennie za każdy dzień zwłoki od dnia ogłoszenia wyroku w tej sprawie oraz, po drugie, ryczałtu w kwocie około 15 500 000 EUR².

Nie otrzymawszy od Hiszpanii żadnej informacji o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy na dzień upływu wyznaczonego terminu (6 maja 2018 r.), Komisja w dniu 20 lipca 2018 r. wystosowała do tego państwa członkowskiego wezwanie do usunięcia, poprzez poinformowanie o tych środkach, uchybienia. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi, w związku z czym, w dniu 25 stycznia 2019 r., Komisja wystosowała do Hiszpanii uzasadnioną opinię, wzywając ją do podjęcia niezbędnych środków w terminie dwóch miesięcy.

W odpowiedzi z dnia 27 marca 2019 r. na uzasadnioną opinię Hiszpania wskazała, że procedura administracyjna mająca na celu przyjęcie przepisów transponujących dyrektywę 2016/680 jest w toku i powinna zakończyć się z końcem lipca 2019 r., a procedura parlamentarna powinna zakończyć się pod koniec marca 2020 r. Wyjaśniła ona ponadto, że opóźnienie w transpozycji wynikało głównie ze szczególnego kontekstu politycznego i konieczności dokonania transpozycji tej dyrektywy ustawą organiczną.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 2016, L 119, s. 89; sprostowanie Dz.U. 2018, L 127, s. 10),

² Artykuł 260 ust. 3 TFUE daje Komisji możliwość, w ramach skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego opartej na braku poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy przyjętej zgodnie z procedurą prawodawczą, zwrócenie się do Trybunału o nałożenie na dane państwo członkowskie ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej w granicach kwoty wskazanej przez Komisję. Mechanizm ten ma podwójny cel: jest to sposób skłonienia do usunięcia w jak najkrótszym czasie uchybienia, które inaczej miałyby tendencję do utrwalania się, lecz również uproszczenie i przyspieszenie procedury nakładania kar pieniężnych za uchybienia obowiązkowi poinformowania o środkach krajowych transponujących dyrektywę przyjętą zgodnie z procedurą ustawodawczą. Poprzednio bowiem nałożenie kary finansowej na państwa członkowskie niewykonujące w terminie wcześniejszego wyroku Trybunału i niewywiązujące się z ciężącego na nich obowiązku transpozycji mogło nastąpić dopiero kilka lat po takim wyroku. Postanowienie to zostało zastosowane w wyrokach Trybunału: z dnia 8 lipca 2019 r., Komisja/Belgia (art. 260 ust. 3 TFUE – sieci szerokopasmowe), [C-543/17](#) (zob. komunikat prasowy [88/19](#)) w odniesieniu do nałożenia okresowej kary pieniężnej, z dnia 16 lipca 2020 r.; Komisja/Rumunia (przeciwdziałanie praniu pieniędzy), [C-549/18](#), z dnia 16 lipca 2020 r., Komisja/Irlandia (przeciwdziałanie praniu pieniędzy), [C-550/18](#) (zob. komunikat prasowy [92/20](#)) oraz z dnia 13 stycznia 2021 r., Komisja/Słowenia (MiFiD II), [C-628/18](#) w odniesieniu do nałożenia ryczałtu.

Hiszpania nie kwestionowała swego uchybienia zobowiązaniom polegającym na przyjęciu środków transpozycji dyrektywy i poinformowaniu o nich oraz przyznała, że bardzo wyjątkowe okoliczności instytucjonalne, które jej zdaniem opóźniły działania rządu i parlamentu w celu przyjęcia wymaganych środków transpozycji (w szczególności tymczasowy, w rozpatrywanym okresie, charakter hiszpańskiego rządu, który nie posiadał większości w kongresie deputowanych i zajmował się jedynie bieżącymi sprawami w oczekiwaniu na utworzenie nowego rządu), nie pozwalają na usprawiedliwienie zarzucanego jej uchybienia³. Jednakże to państwo członkowskie utrzymywało, że wspomniane okoliczności mają szczególne znaczenie dla oceny proporcjonalności kar proponowanych przez Komisję.

W dzisiejszym wyroku Trybunał stwierdził, że Hiszpania uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Trybunał wskazał, że jest bezsporne, że na dzień upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii, tj. 25 marca 2019 r., Hiszpania ani nie przyjęła środków niezbędnych w celu zapewnienia transpozycji dyrektywy, ani nie poinformowała o nich Komisji.

Trybunał orzekł, że stwierdzone w ten sposób uchybienie wchodzi w zakres zastosowania art. 260 ust. 3 TFUE, ponieważ po upływie tego terminu Komisja nie została poinformowana o żadnym środku podjętym w celu transpozycji w rozumieniu tego postanowienia.

Jeżeli chodzi o kary pieniężne, o nałożenie których wniosła Komisja, Trybunał, w pierwszej kolejności, przypomniał, że zastosowanie **okresowej kary pieniężnej** jest co do zasady uzasadnione tylko wówczas, gdy uchybienie, za które kara ma zostać nałożona, trwa do czasu oceny okoliczności faktycznych przez Trybunał. W omawianej sprawie Trybunał stwierdził, że **Hiszpania trwała w swoim uchybieniu**, ponieważ w dniu zakończenia pisemnego etapu postępowania, tj. 6 maja 2020 r., ani nie przyjęła środków niezbędnych do zapewnienia transpozycji przepisów dyrektywy do prawa hiszpańskiego, ani o nich nie poinformowała. Trybunał uznał, że obciążenie Hiszpanii okresową karą pieniężną stanowi odpowiedni środek do zapewnienia, aby państwo to w jak najkrótszym czasie położyło kres stwierdzonemu uchybieniu. Trybunał uściślił jednak, że okresowa kara pieniężna powinna zostać nałożona jedynie w zakresie, w jakim uchybienie będzie trwało nadal w dniu ogłoszenia wyroku.

W drugiej kolejności Trybunał podkreślił, że wszystkie okoliczności prawne i faktyczne dotyczące stwierdzonego uchybienia stanowią wskazówkę, że skuteczne zapobieganie powtórzeniu się w przyszłości podobnych naruszeń, wpływających na pełną skuteczność prawa Unii, wymaga przyjęcia środka odstraszającego, takiego jak nałożenie **ryczałtu**.

Mając na względzie wagę i czas trwania naruszenia, Trybunał zasądził od Hiszpanii na rzecz Komisji ryczałt w wysokości 15 000 000 EUR, a także, na wypadek, gdyby stwierdzone uchybienie utrzymywało się w dniu ogłoszenia wyroku, okresową karę pieniężną w wysokości 89 000 EUR dziennie, licząc od tego dnia do chwili ustania stwierdzonego uchybienia. Omawiany wyrok jest pierwszym, w którym Trybunał nałożył, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, kary pieniężne obu rodzajów jednocześnie.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku. Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

³ Wyrok Trybunału z dnia 13 lipca 2017 r., Komisja Hiszpania, [C-388/16](#) (zob. również komunikat prasowy [77/17](#))

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793
Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106